

Nr 3**Socialförsäkringsutskottets betänkande med anledning av motion om representation för handikappörelsen i försäkringskassornas pensionsdelegationer****Motionen**

I motionen 1975:26 (jfr 1975:61) av herr Börjesson i Falköping (c) hemställs att riksdagen hos regeringen anhåller om utredning rörande handikappörelsens möjligheter att bli representerad i försäkringskassornas pensionsdelegationer.

Utskottet

Med undantag för de fall där prövningen av förtidspension görs på arbetsmarknadsmässiga grunder avgörs frågor om sådan pension samt om handikappersättning och vårdbidrag i de allmänna försäkringskassorna av särskilda pensionsdelegationer. Dessa består av åtta ledamöter, nämligen ordföranden och vice ordföranden i försäkringskassans styrelse, två av socialstyrelsen utsedda läkare, två av riks försäkringsverket utsedda ledamöter med särskild erfarenhet av arbetsförhållanden och två av landstinget eller, om kassans verksamhetsområde utgörs av kommun, av kommunfullmäktige utsedda ledamöter.

Vid 1974 års riksdag väcktes en motion med samma yrkande som i motionen 1975:26. Socialförsäkringsutskottet (SfU 1974:38) inhämtade yttrandet över motionen från riks försäkringsverket, statens handikappråd, Försäkringskassoförbundet och Handikappförbundens centralkommitté. Riks försäkringsverket avstyrkte bifall till motionen med hänvisning bl. a. till att pensionsdelegationerna enligt de senaste årens statistik hade bifallit drygt 95 % av alla ansökningar om förtidspension och att bland resterande ca 5 % betydelsen av den försäkrades handikapp endast i ett mycket begränsat antal fall torde varit så oklar vid ärendets avgörande att närmare utredning i detta hänseende behövt företas. Verket påpekade också att handikappen var så varierande och antalet handikapporganisationer så stort (ca 20) att det inte skulle bli möjligt att genom att sätta in representanter för handikappörelsen i pensionsdelegationerna täcka in hela det fält av erfarenhet som behövde utnyttjas för att lösa de särskilda handikappfrågor som uppkom i delegationernas arbete. Verket ansåg att man bättre tillgodosåg det syfte motionären ville vinna genom ett nära samarbete i handikappfrågor mellan försäkringskassorna och länens handikappråd. – Även Försäkringskassoförbundet avstyrkte bifall till motionen och menade att den föreslagna parts-

representationen stred mot de intentioner som låg bakom pensionsdelegationernas tillkomst. Handikappförbundens centralkommitté ansåg där-
emot att det borde vara en allmän princip att handikapprörelsen var re-
presenterad i olika samhälleliga organ och tillstyrkte därför bifall till mo-
tionen.

Utskottet anslöt sig till de av riks försäkringsverket och Försäkringskas-
seförbundet framförda synpunkterna. Enligt utskottets uppfattning utgjorde
pensionsdelegationernas sammansättning en garanti för att även handikapp-
frågorna i delegationerna fick en så allsidig belysning som möjligt. Utskottet
framhöll även att det erfarit att det inom handikappförbundet rådde delade
meningar om lämpligheten av att införa en partsrepresentation av den art
motionären avsåg och delade Försäkringskasseförbundets uppfattning att
en ytterligare utökning av pensionsdelegationerna skulle tynga och minska
effektiviteten i delegationsarbetet och leda till krav på partsrepresentation
från andra intressegrupper. Utskottet avstyrkte därför bifall till motionen.
Riksdagen följde utskottets förslag.

Utskottet anser att riksdagen bör vidhålla den ståndpunkt riksdagen intog
föregående år och avstyrker därför bifall till motionen.

Utskottet hemställer

att riksdagen avslår motionen 1975:26.

Stockholm den 21 februari 1975

På socialförsäkringsutskottets vägnar

TORSTEN FREDRIKSSON

Närvarande: herrar Fredriksson (s), Augustsson (s), Ringaby (m), Karlsson
i Ronneby (s), Magnusson i Nennesholm (c), Hyltander (fp), Marcusson
(s), fröken Pehrsson (c), herrar Lindström (s), Nilsson i Kristianstad (s), An-
dersson i Nybro (c), Olsson i Stockholm (vpk)*, Nilsson i Norrköping (s),
Andersson i Edsbro (c) och Nisser (m).

*Ej närvarande vid betänkandets justering.